

– Eg trúgvi heilt víst, at enn í dag kunnu kristin biða fyri sjúkum og tey kunnu gerast frísk, sigur Poli Jacobsen, sum gongur í Lívsins Orð í Saltangará

vit, at tey kristnu hava biðið fyri teimum sjúku, og tey eru blivin frísk, greiðir hann frá.

– Eg trúgvi tí heilt víst, at enn í dag kunnu kristin biða fyri sjúkum og tey kunnu gerast frísk. Sami Heilagi Andi, sum virkaði í lærisveinum, virkar nú í okkum, sigur hann.

Tað er tó ein sannroynd, at meðan vit síggja, at á Jesusar døgum blivu øll, sum komu til hansara grødd, so er tað ikki soleiðis í dag, at øll liva grødd. Poli Jacobsen er ikki bangin fyri at siga, at hann veit ikki, hví so er.

– Ein orsök kann vera vantrúgv. Vit síggja til dømis, at Jesus, tá hann var í Nazareth, varð avmarkaður. Har stendur, at hann kundi ongar kraftargerðir gera har, uttan bert at hann legði hendurnar á nøkur fá sjúk og grøddi tey, sigur hann. Kanska kendu tey ov líta trúgv til, at hann kundi gera nakað.

Mugu vænta svar

Poli Jacobsen heldur at júst væntanin um, at nakað kann henda, er

týðningarmikið hjá teimum, sum koma til forbøn. Í samkomuni Lívsins Orð í Runavík, eins og í mongum av frikirkjunum í Føroyum, verður regluliga boðið fram til forbøn í samband við møti.

– Eg trúgvi fult og heilt upp at Gud er mentur at grøða og at hann ynskir at grøða. Tí vænti eg eisini, at okkurt fer at henda, tá eg fari til forbøn ella tá eg biði fyri fólki. Vit síggja eisini javnan, at fólk verða grødd á møtunum hjá okkum, men eisini, at ikki øll bliva grødd. Tað er ein góður spurningur, hví so er, men eg havi einki einfalt svar, greiðir samkomuleiðarin frá.

Onkur heldur við, at um forbøn virkar so væl, so burdu grøðingarprædikantarnir farið ein túr út á Landssjúkrahúsið at biðið fyri teimum sjúku har. So kundi man samstundis spart eitt sindur av peningi á figgjarlógini.

– Tað er tó ikki soleiðis, forbønin riggar. Mint til dømi við Jesusi í Nazareth. Tey trúðu ikki, at hann kundi, og tí legði hann bara hendurnar á nøkur fá sjúk og grøddi tey. Onkuntíð ger Gud

nakað, uttan at vit vænta nakað, men eg haldi, at tað er meiri undantakið enn regulin, sigur hann.

Poli Jacobsen ivast ikki í, at okkurt býtt er gjørt í sambandi við grøðingarmøtir,

– Tað er væl møguligt, at onkur ikki hava verið so vís og hava givið ov høgur forvæntningar, men samstundis, so ivist eg ikki í, at júst væntanin um, at okkurt fer at henda, er neyðug. Gleðiboðskapurin er jú ein boðskapur um vón um, at Gud vil tær væl, sigur hann.

Hetta er Guds hjartalag

– Minst til, at Gud ynskir ikki, at nakar skal liva við sjúku ella í neyð. Sjúka, neyð og elendigheit er ikki ein partur av skapanarverkinum. Tað kom inn í heimin við tí ónda. Guds hjartalag síggja vit í lívinum hjá Jesusi, sum gekk um, gjørði væl og hjálpti øllum. Nú hevur hann biðið tey kristnu gera tað sama. Tí eiga vit eisini at reisa okkum upp og berjast móti sjúku og neyð og vænta, at Gud fer at virka gjøgnum okkum, sigur Poli Jacobsen, sum

eisini heldur, at partur av orsøkini til, at vit ikki síggja fleiri fólk bliva frísk, er at samkoman sjálv ikki hevur størri væntanir til Gud.

– Tað er ein søga um Thomas Aquinas og Innocent 4., páva. Thomas Aquinas var á vitjan hjá pávanum, sum vísti honum alt ríkidømi, sum kirkjan hevði savnað saman. “Tíðin er ikki longur, har vit kunnu siga, silvur og gull havi eg ikki,” segði pávin og vísti til søguna í Ápostlasøguni 3, tá Pætur og Jóhannes møta hinum lamna við Føgrudyr. “Nei,” svaraði Thomas Aquinas, “men nú kunnu vit heldur ikki siga sum lærisveinarnir, “Reis teg og gakk.” Thomas Aquinas vildi við hesum siga, at kirkjan hugsaði ov nógv um tað tímiliga í mun til tað andaliga, og tað er væl møguligt, at stóðan er hin sama í dag, sigur Poli Jacobsen.

Hvat skal so til, fyri at ein kann bliva grøddur?

– Eg plagi at siga, at tvey ting skulu til. Annað er ein kraft yvir teimum, sum biða. Øll kristin hava fingið boð um at biða fyri teimum sjúku

og lyftið um, at tey skulu bliva frísk. Hinvegin, so eru nøkur, sum hava fingið eina serliga gávu at biða fyri sjúkum. Hans Berntsen, sum var í Føroyum herfyri, er ein soverðin. Og sum nevnt omanfyri, so mugu tey, sum skulu taka ímóti, hava eina væntan um, at okkurt fer at henda, sigur Poli Jacobsen.

Grøðingarprædikantar verða ofta settir í sambandi við peningaprædikantar, men har er Poli Jacobsen eiðasørur. Peningur hevur einki við grøðing at gera.

– Hetta er ein gáva, sum vit hava fingið fyri einki, og sum vit skulu lata fyri einki. Vanliga verður peningur samlaður inn á møtum, men tað er sum oftast einans fyri at dekkja ávísar úreiðslur. Prædikumaðurin skal eisini hava okkurt at liva av. Men um peningur og status er drívmeigin, so ert tú á skeivari leið. Tað er einki samband millum kekkin og grøðingina, tí tú kanst ikki keypa Guds kraft, sigur Poli Jacobsen.